

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین تدریس تحول آفرین با مهارت حل مساله دانش آموزان متوسطه اول شهر چابهار

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی، فقه و حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سارا درگاهی شفا - ۱ دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی، دانشگاه بین المللی چابهار

داریوش نوروزی - ۲ دانشیار، رشته تکنولوژی آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی

ذبیح الله الهی - ۳ استادیار، رشته تکنولوژی آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین تدریس تحول آفرین با مهارت حل مساله دانش آموزان متوسطه اول شهر چابهار بود. روش تحقیق از نظر شیوه اجرا توصیفی از نوع همبستگی می باشد و از نظر هدف کاربردی می باشد. جامعه آماری تحقیق شامل حاضر دانش آموزان دانش آموزان متوسطه اول شهر چابهار می باشد حجم جامعه ۹۸۹۴ نفر (۴۴۹۸ نفر دختر و ۵۳۹۶ نفر پسر) می باشند. با توجه به جدول مورگان بر اساس نمونه گیری تصادفی طبقه ای (۱۶۷ نفر دختر و ۲۰۱ نفر پسر) تعداد ۳۶۸ نفر انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری سه پرسشنامه تدریس تحول آفرین بوچامپ و همکاران (۲۰۱۰) و پرسشنامه حل مسئله توسط هینر و پترسن (۱۹۸۲) می باشد. داده های به دست آمده با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام با نرم افزار SPSS ۲۰ مورد تحلیل قرار گرفتند. یافته ها نشان داد نتایج نشان داد بین تدریس تحول آفرین با مهارت حل مساله مثبت و معناداری در سطح ۹۹ درصد وجود دارد.

کلمات کلیدی:

تدریس تحول آفرین، تنیدگی تحصیلی، دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1669320>

